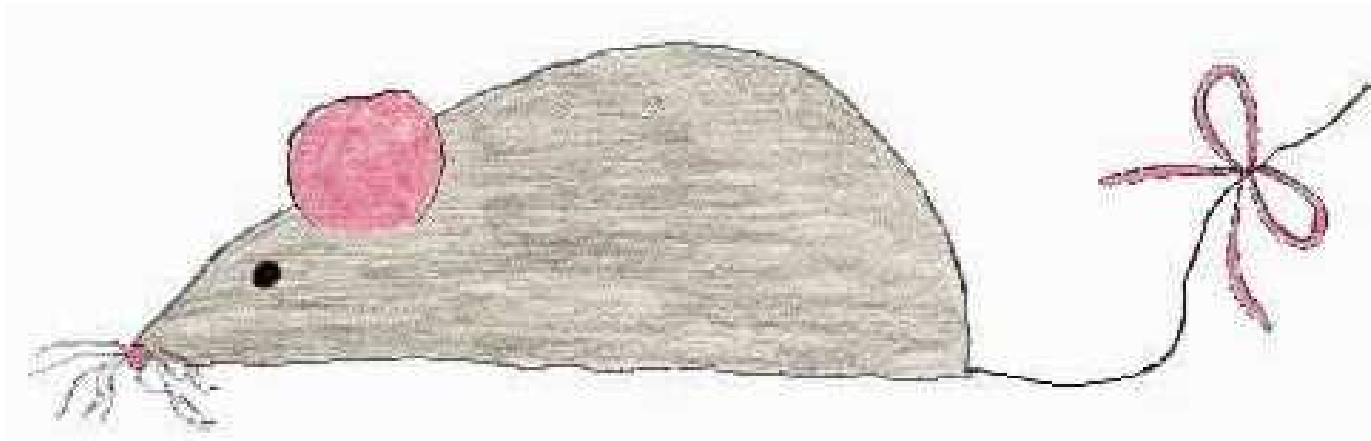
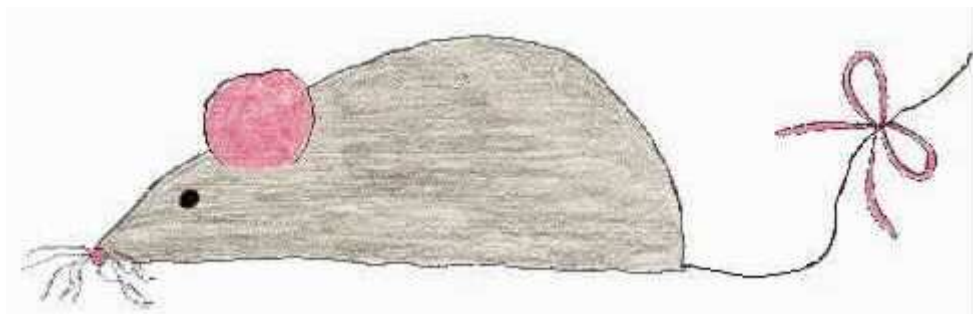

רוני ורונה

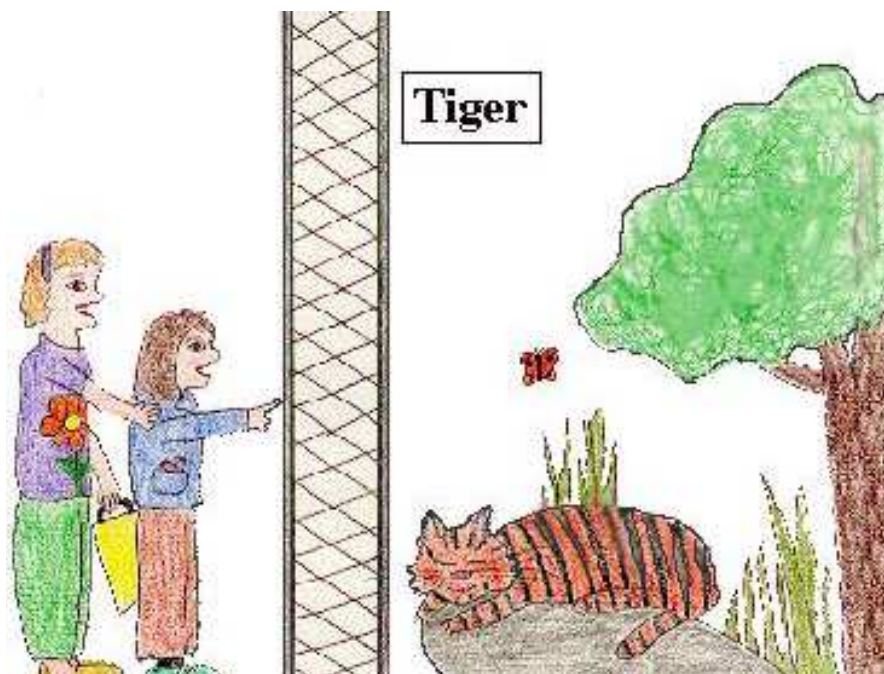
מאת מריאן לי

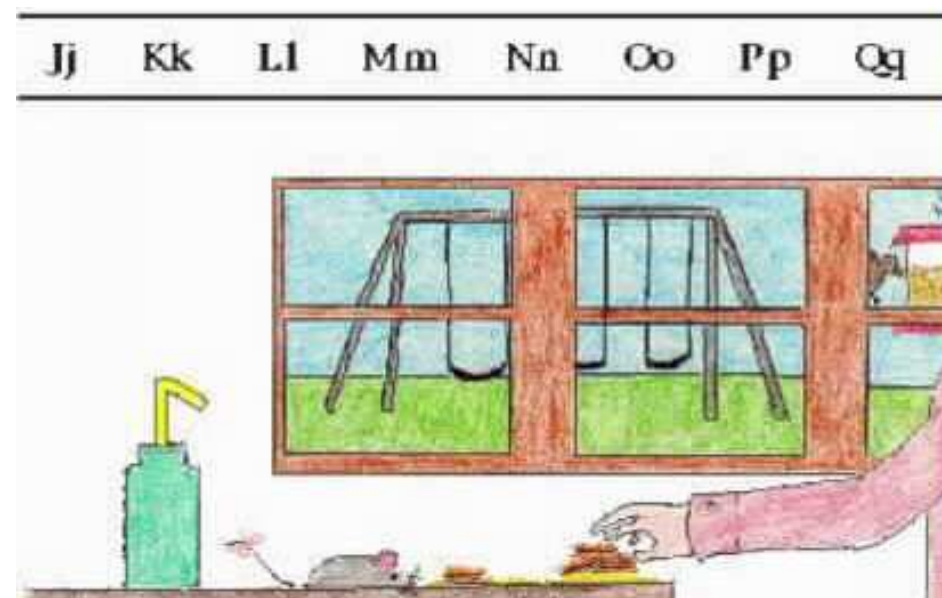
ליום ההולדת רונה קיבלה מסבתא
עכבר צעצוע אפור. לעכבר היה זנב ארוך,
אף ורוד, אוזניים ורודות ושפם. רונה
קראה לו "עכברוני" ובקיצור "רוני".

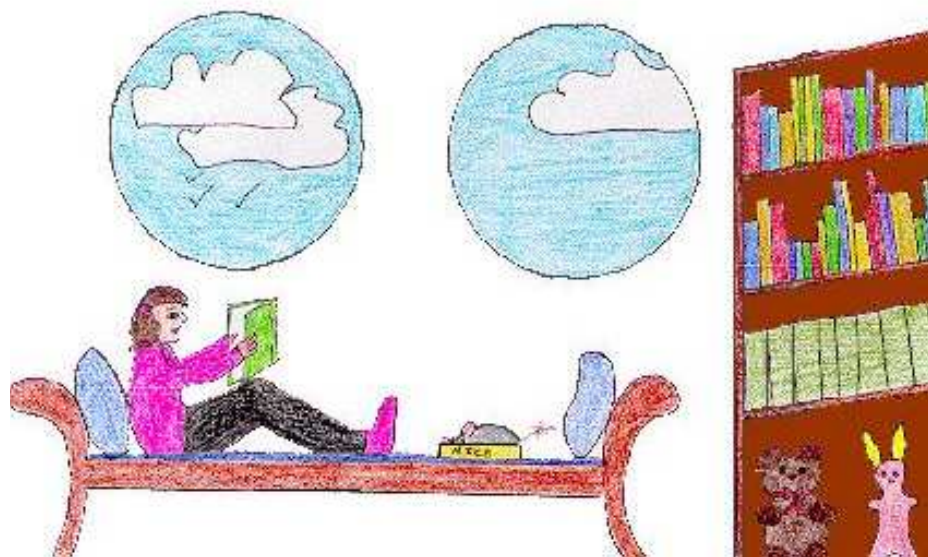
זאת רונה. היא בת שש.

הוא אהב גם מאוד ללכת לגן חיות.
הוא ישב בכיס של רונה ומשם התגרה
מאוד בנמרים.

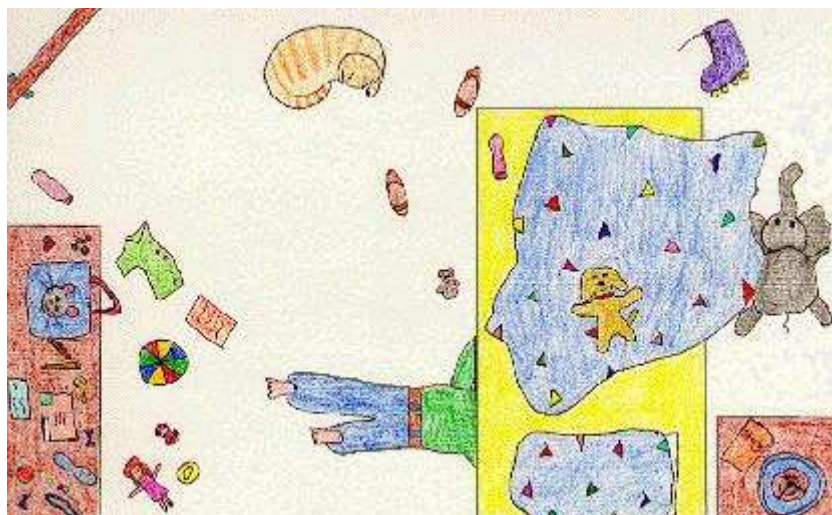
רוני הלך איתה לגן ילדים. הוא אהב
מאוד את זמני הארוחות. והמטעמים שלו
היו חטיפי גבינה עם חמאת בוטנים.

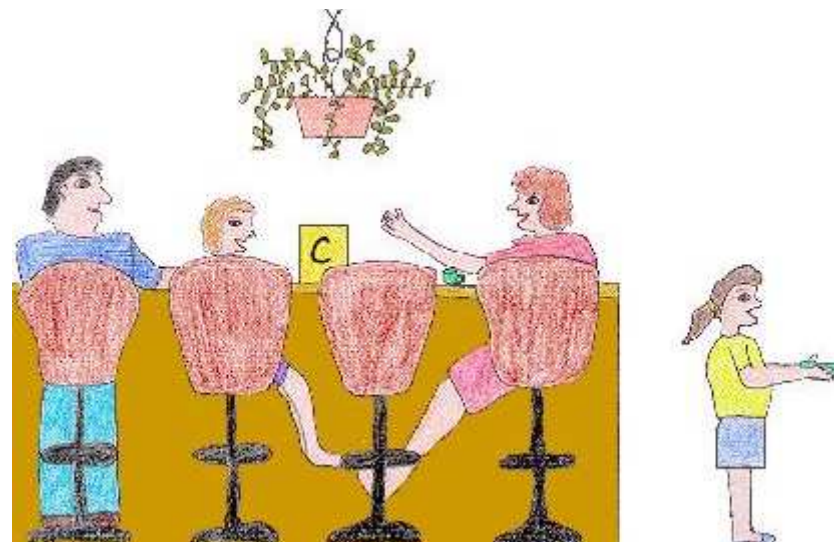
בספריה רוני תמיד ביקש שרונה
תקרא לו סיפורים על עכברים אמיצים.
הוא גם מאוד אהב להסתכל על התמונות.

כשרונה עזרה לאביה בקניות, רוני
ישב על העגלה ושמר על כל שהוכנס
לתוכה.

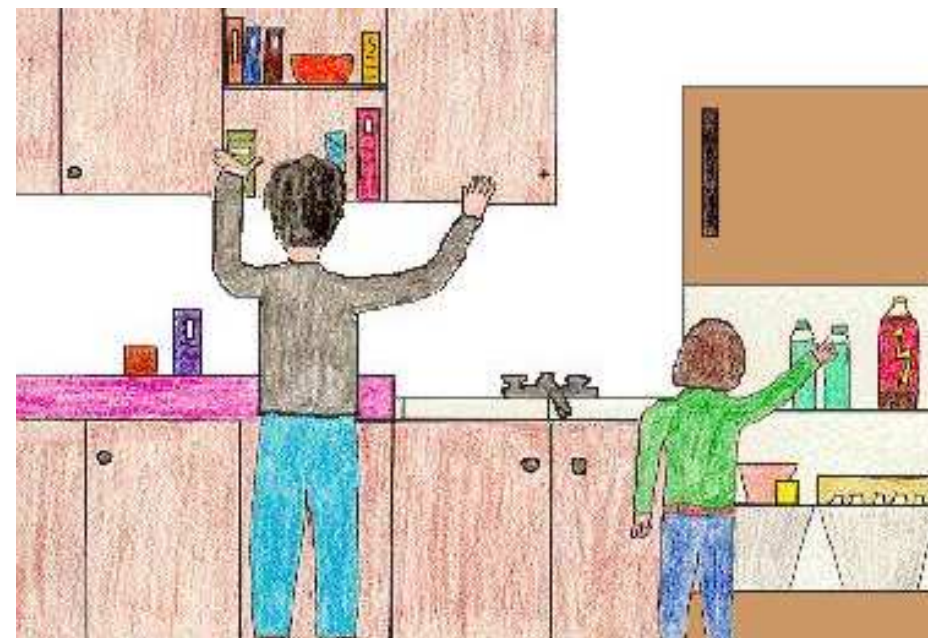
היא חיפשה בין המצעים ומתחת
למיטה, אך לא מצאה אותו.
"אמא, אבא, ליסה!" קראה רונה "אולי
ראיתם את רוני. אני לא מוצאת אותו!"
"הרי הוא היה כאן בערב, כשאמא
הקריאה לנו" אמרה ליסה "בוודאי נפל
לאן-שהוא. אעזור לך לחפש."

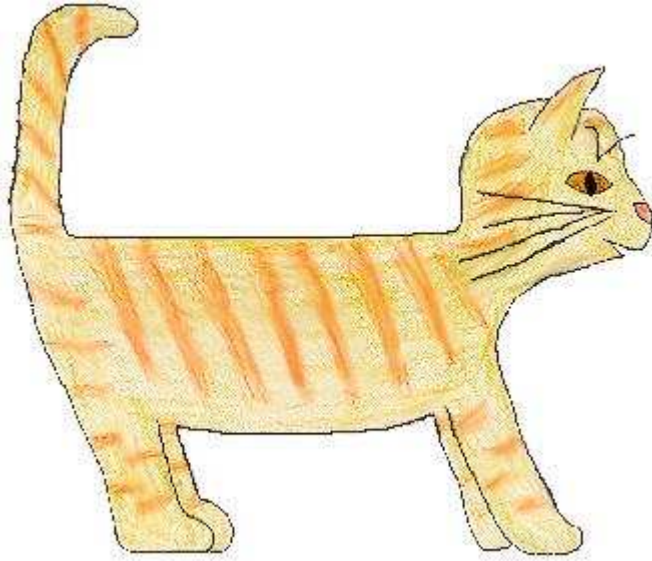
בשבת אבא של רונה החליט שכולם
ילכו לחוף הים.
רונה וליסה, אחותה הגדולה, התחילו
בהכנות. רונה הלכה לחדרה כדי להעיר
את רוני, אך לא ראתה אותו על הכרית
שלו!

החול בחוף היה חם. המים בים היו צלולים, אבל רונה לא נכנסה למים. היא גם לא בנתה ארמונות חול (רוני אהב מאוד ארמונות חול, הוא חשב את עצמו למלך בארמון). רונה ישבה עם אמא על המגבת וחפרה בור עמוק בחול. כשחזרו הביתה הציע אבא שיחפשו שוב את רוני. "הוא קטן ואולי לא הרגשנו בו הבוקר".

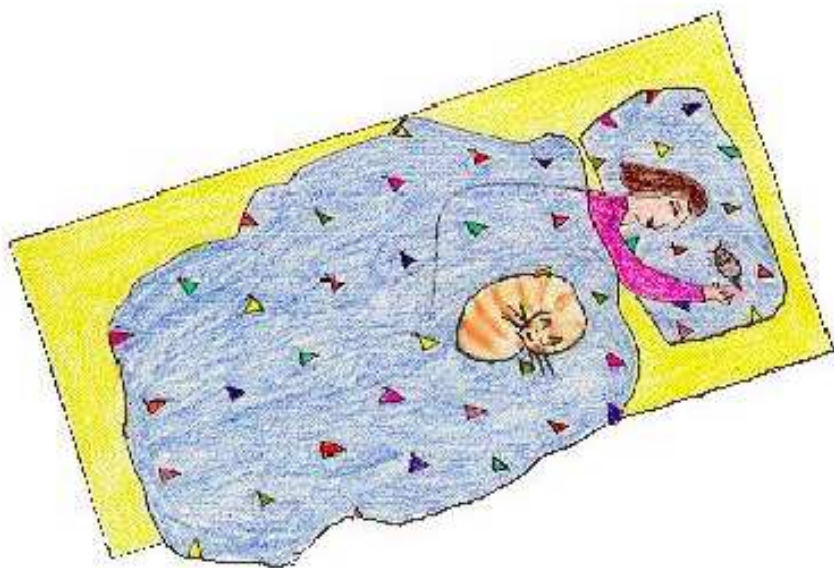
כל המשפחה חיפשה את רוני. הם חיפשו בחדרה של רונה, ובחדרה של ליסה, ובחדר ההורים, במטבח, בסלון, בחדר האמבטיה ואפילו במוסך. אך לא הצליחו למצוא את רוני. בסוף אמא אמרה: "בנות, נלך לחוף. אני בטוחה שרוני ימצא במשך הזמן. הוא פשוט לקח לעצמו חופשה".

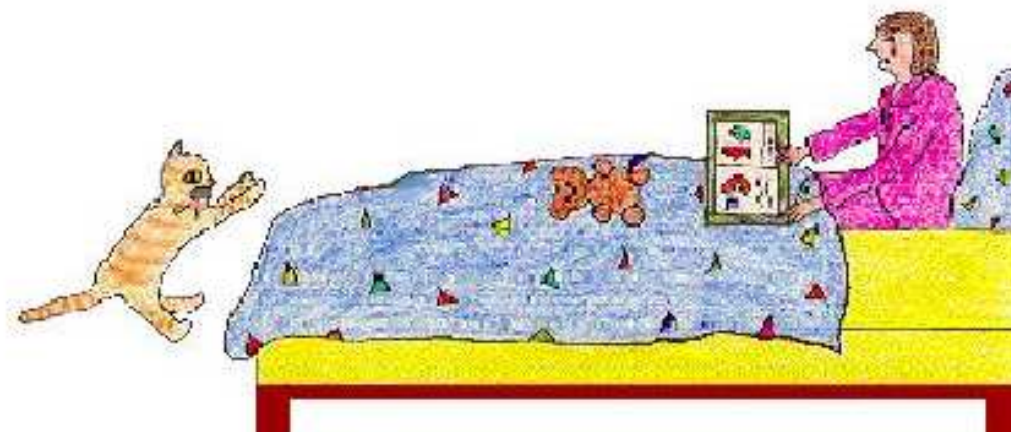
אבל רונה לא יכלה להירדם בלי רוני.
היא הייתה ערה לגמרי כשסמי, חתול
המשפחה, נכנס לחדרה. לסמי הייתה
פרווה ג'ינג'ית והוא נהם בקול רם.
"אין לי חשק לשחק איתך היום, סמי,
אולי תלך לישון במקום אחר?" אמרה
רונה.

אבל בשעת צוהריים הם הפסיקו
לחפש והתיישבו לאכול. לארוחה היו
איטריות עם גבינה - האוכל האהוב על
רוני. אבל רונה לא אכלה הרבה, כי רוני
לא היה איתה.
אמא השכיבה אותה מוקדם במיטה.
"את בוודאי עייפה, כי לא ישנת בצהרים.
אל תדאגי, אנו נשים לב ואולי נמצא
אותו".

עם רוני על הכרית ועם סמי על
השמיכה, רונה נרדמה חזק, חזק.

אבל סמי קפץ בכל זאת על המיטה.
הוא החזיק דבר מה בפה. סמי אסף תמיד
את הצעצועים שלה. אך הפעם זה לא היה
נראה כמו צעצוע. זה נראה כמו.. רוני!
"אמא, אבא, ליסה! בואו! סמי מצא את
רוני!" רונה חיבקה את סמי.